

היום נלמד בעזרת ה':

שבת דף נה

בדף הקודם הגמרא ביארה שרבי אלעזר בן עזריה לא מיחה בשכנתו ולכן פרטה נקראת על שמו, משום שמי שיש בידו למחות באנשי ביתו ולא מוחה נתפס בעוונם וכו'.

הגמרא ממשיכה בענין זה, ואומרת שגם אם אינו יודע אם יקבלו את תוכחתו עליו להוכיחם.

נחלקו האמוראים האם אדם מת בלא עוון, כלומר שמת לא משום שחטא אלא משום שנגזרה מיתה על כולם בעקבות חטא אדם הראשון, או שאין מיתה בלא עוון.

ארבעה מתו בעטיו של נחש, כלומר שלא חטאו מעולם, ומתו משום עצתו של נחש שהשיא את חוה לאכול מעץ הדעת, ובעקבות כך נקנסה מיתה על כולם.

מושגים בדף

כל האומר שראובן חטא אינו אלא טועה: לאחר מות רחל לקח יעקב את מיטתו שהייתה נתונה תמיד באהל רחל, והעביר אותה לאהל בלהה שפחת רחל. ראובן תבע את עלבון אמו (= לאה) ואמר: אם אחות אמי (= רחל) היתה צרה לאמי, האם שפחת אחות אמי (= בלהה) תהיה צרה לאימי? והעביר את מיטת יעקב מאהל בלהה לאהל לאה. ועל חטאו זה נאמר: "וַיִּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בְּלָהָה פִּילְגֶשֶׁת אֲבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל (פ) וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר", שמתוך שבלבל יצועו של יעקב מעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה, והמשך הפסוק: "וַיְהִי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר" מלמד שלא חטא ראובן. **כל האומר שבני עלי חטאו אינו אלא טועה:** בני עלי הכהן היו חפני ופנחס, והם היו מתעצלים בהקרבת הקרבנות. וכשהיו זבות ויולדות באות למשכן (שהיה בשילה) להקריב את קיניהן (= יולדת מביאה בסוף ימי טהרתה כבש

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

לעולה ותור או בן יונה לחטאת, ואם היא ענייה היא מביאה שתי תורים או שני בני יונה), היו בני עלי מתעכבים מלהקריבם. והיולדות לא סמכו עליהם שהם יקריבו את קיניהן, ולכן הן היו שוהות שם ולא חוזרות לבעליהן עד שהן ראו שהוקרבו קיניהן, ומשום כך נמנעו מפריה ורביה. ומשום כך מעלה עליהם הכתוב כאילו הם שכבו את הנשים שנאמר: "וְעָלִי זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֶת כָּל אֲנָשׁ יַעֲשֹׂן בְּנֵי לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲנָשׁ יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצְּבָאוֹת פָּתַח אֱהָל מוֹעֵד".

